

“Els seus ulls la van mirar directament, i ella va sentir un sotrac als endins. Els ulls, la veu, la cara els cabells argentats, la facilitat amb què movia el cos, les velles sensacions, unes sensacions pertorbadores, irresistibles. D'aquelles que et parlen a cau d'orella just al moment abans d'adormir-te, quan han caigut totes les barreres. Unes sensacions que reajusten l'espai molecular entre mascle i femella, de qualsevol espècie”

Robert James Walker,
Els ponts de Madison County.

“Fa uns quants dies que no he escrit res; abans calia que reflexionés d'un cop per sempre sobre el significat d'un Diari. Trobo que em fa una impressió estranya això d'expressar els meus pensaments, no solament perquè encara no havia escrit mai res, sinó perquè em sembla que, més tard, ni a mi ni a ningú no interessaran les confidències d'una col·legiala de tretze anys. Però, vaja, no té importància. Tinc ganes d'escriure, i sobretot, de sondar el meu cor a propòsit de tota mena de coses.

- “El paper té més paciència que els homes”- Aquesta dita em va passar pel cap quan, un dia de lleugera melancolia, m'avorria a cent per hora,

amb el cap entre les mans, massa emmurriada per decidir-me a sortir o quedar-me a casa. És veritat, el paper és pacient, i com que sospito que ningú tindrà cap interès a llegir aquest quadern relligat i totulat Diari, no tinc la més mínima intenció de donar-lo a llegir mai, si és que no trobo en la meua vida l'Amic o l'Amiga a qui ensenyar-lo. I heus ací que ja he arribat al punt de partida, a l'acudit de començar un Diari: no tinc cap amiga.

Heus ací la raó de ser aquest Diari. Per tal d'evocar millor la imatge que jo em faig de l'amiga tan llargament esperada, no vull limitar-me a simples fets, com fan tantes altres, sinó que desitjo que aquest Diari personifiqui l'Amiga. I aquesta amiga es dirà Kitty.”

Diari d'Anna Frank

Dona'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar bategant,
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Les barques llunyes i les de la sorra
prendran un aire fidel i discret,
no ens miraran; miraran noves rutes
amb l'esguard lent del copsador distret.

Dona'm la mà i arrecera la galta
sobre el meu pit, i no temis ningú.
I les palmeres ens donaran ombra.
I les gavines sota el sol que lluu

ens portaran la salabror que amara,
a l'amor, tota cosa prop del mar:
i jo, aleshores, besaré ta galta;
i la besada ens durà el joc d'amar.

Dona'm la mà que anirem per la riba
ben a la vora del mar bategant,
tindrem la mida de totes les coses
només en dir-nos que ens seguim amant.

Joan Salvat-Papasseit,
Dona'm la mà.

Once upon a time, una matinalda blava, de neus blanques i sorres immenses i glaceres com llengües ploroses, l'homínid s'alçà sobre les dues potes del darrera i mirà la terra, tan allunyada dels seus ulls, i bellugadissa, i sentí l'olor humida del riu, i s'adonà que sentia l'olor humida del riu, i grunyí de content, i girà els ulls al sol roig que naixia més enllà de prats i muntanyes i negres extensions de terra i horitzons de gespa i cavalcades d'animals eternals com en el temps, i abaixa l'esguard i afità l'alzina i aixecà el puny i allargà el dit índex, assenyalant la massa vegetal que xiuxiuejava davant seu, i se sentí caigudes d'aigua a la gola, petits crits inconcrets, grunys toscos: *ar gr gr ag gr ga ar arg*, fins que el soroll esdevingué mot i vocalitzà ab ar arb arbr arbr-r i repetí arbbre i l'índex encara assenyalava l'alzina, fins que el dirigí contra la immensitat blava que s'estenia de banda a banda del jorn que naixia sobre la seva testa com un déu de dues infinites dimensions i digué *cz z zce zcel*, i ho repetí, i badà uns ulls com taronges, encara insegur d'ell mateix, i assenyalà el riu i vocalitzà *a a ag aig gb ai-gua*, i somrigué satisfet, els ulls plens de joia lluent, i trepitjà la terra amb força, toc toc, i l'assenyalà amb l'índex, i vocalitzà dificultosament: *pa pso pacost paico pasio ta*, i ja amb més calma: *paaí-sos ca-atlanns*, somrient i xiroi, sense saber quina una n'acabava d'organitzar.

Quim Monzó,
En un temps llunyà.

CI?

